

AKOB

AKDENİZ OPERA ve BALE KULÜBÜ KÜLTÜR - SANAT DERGİSİ
Mediterranean Opera and Ballet Club Culture and Art Magazine

34

MÜZİK AŞKTIR
ORKESTRA İÇİN VARYASYONLAR
VE 21. YÜZYILDA MÜZİK ÜZERİNE
DÜŞÜNCELER

MUSIC IS LOVE
VARIATIONS FOR ORCHESTRA
AND THOUGHTS ON MUSIC
IN THE 21st CENTURY

Romantizmden
Gerçekçiliğe Verdi
Verdi, du Romantisme
au Réalisme

DÜNYADAN BÜYÜK BİR
PIYANİST GEÇTİ
MARTIN BERKOFISKY

A GREAT PIANIST PASSED BY
THIS WORLD
MARTIN BERKOFISKY

Soprano

ANGELA
MEADE

Photo: Dario Acosta

MÜZİK AŞKTIR

"Orkestra İçin Varyasyonlar" ve 21. Yüzyılda Müzik Üzerine Düşünceler

Steven R. Lebetkin
stringsandbrass@gmail.com

"Kanımca, yaklaşık 100 yıl önce çağdaş müzik bestecilerinin çoğu kullandıkları teknikler ile başarılı bir şekilde dinleyicileri insanların duyumsayabilecekleri ve beğenecekleri seslerden giderek uzaklaştırmakta çok şey yapmışlardır. Genelde kendine dönük olan besteciler, sıkça kendileri ve meslekdaşları için beste yapmışlar; çoğu insanın dinleyip beğeneceği kapsamdan uzak olan atonalite ve diğer karmaşık teknikleri izleyerek dinleyicilerin kendi düzeylerine çıkmasında ısrarcı olmuşlardır."

MUSIC IS LOVE

"Variations For Orchestra" and Thoughts On Music in the 21st Century

Çeviri: Nihat Taner
taner13@gmail.com

"In my view, about 100 years ago many composers of contemporary music did much to successfully alienate audiences through the use of techniques that brought music further and further away from musical sounds that human beings are able to process and enjoy. Largely self-indulgent, composers often wrote for themselves and their peers, insisting that listeners rise to their standards as they pursued atonality and other complex techniques, many of which are beyond the scope of what we as humans can hear and appreciate."

Müzik aşktır. Tıpkı aşık olduğumuzdaki gibi müzik beyni etkiler. Mükemmel müzik beynimize ulaştığında duyumsanan o harika aşk duygusudur. Bizim gibi müzik dinleyerek aşkı hisseden kişilere yakınlık duymamızı sağlar. Müzik bizi daha iyi bir konuma getirir.

Türkiye’yi ziyaretimin ilk amacı “Orkestra İçin Varyasyonlar” adlı bestemin Maestro Vladimir Lungu’nun yöneteceği Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası tarafından yapılacak Dünya Prömiyeri içindi. Ancak seyahat tarihim yaklaştıkça, gezimin amacı doğal bir şekilde dört Türk kentinde (İstanbul, İzmir, Mersin ve Adana), önde gelen üniversiteler ve konservatuarlarda bir dizi kompozisyon master class’ı ile büyüdü. Derse katılanlar kompozisyon öğrencileri, teori ve kompozisyon profesörleri ve toplumdaki gözlemcileri içeriyordu.

Bütün bunlar olurken, Türkiye ve tüm dünya politik bir karmaşa içindeydi. Dünya genel olarak büyük bir huzursuzluk içinde. Mesajım, en yeni orkestral çalışmalarımın birinin sunumundan yola çıkarak; çok daha kapsamlı bir barış ve sevgi mesajına dönüştü: Harika müziği harika yapanın ne olduğunu ve dinlemenin verdiği neşe ile nasıl barış içinde bir araya gelebileceğimizi anlatmak.

Beni konuk eden ve müziğimi dünya genelinde sevgi ve barış mesajıyla birlikte kucaklayan Türkiye’nin güzel insanlarına teşekkür ediyorum. Amerika’ya, büyük dinleyici kitlelerine ulaşacak, çağdaş müziğin gelişimine yönelik yenilenmiş bir adanma duygusuyla döndüm

Son yüz senede besteciler asırlardır daha kalabalık olan bir dinleyici kitlesini, kendilerine dönük teknikler ve kompozisyon çalışmalarıyla yitirmişlerdir. Karmaşık tizlik ve ritmik düzenlemelerin kullanımı müzikal ürüne ve bestecilerin dünya ile etkileşimine hayli zarar vermiştir.

Usta sınıflarımın hepsinde beste yaparken kullandığım “sistem”in ne olduğu sorusuyla karşılaştım. Her defasında yanıtım aynıydı: “Kompozisyon yapmak denilen yüce sanatı öğrenin, zaman içinde müzik diliniz ortaya çıkacaktır!” Bugün bildiğimiz büyük müzik kompozisyonlarının araç ve yöntemleri Haydn tarafından son dönem eserlerinde geliştirilmiş ve birkaç yüzyıl sonra 21. yüzyılın müziğine ulaşmıştır. Kişinin ses perdelerini nasıl düzenlediğine bakılmaksızın, temel kompozisyon tekniklerinin usta ve yetenekli bestecilerin ellerinde uygulanması, tüm dünyaya ulaşılabilir ve zevk alınabilecek müziklerle sonuçlanacak ve bu bizi daha iyi bir konuma getirecektir.

Bu yıl bitirmeyi umduğum eserlerin arasında; 1) Yeni bir büyük bale - *Dünya’nın Dönemleri* (küresel ısınma konularını da içeren), 2) Bir opera/oratoryo - *Spoon River* (Stravinsky’nin Oedipus Rex geleneğinde), 3) Birçok Oda Müziği bestesi var.

“Great music, regardless of style or period or musical language, can only in my view be successful with adherence to the compositional techniques first developed by late Haydn and carried forward all the way through to Bartok, Britten, and the music of our time.”

Music is love. Music stimulates the brain in the same way as we feel love for others. The human experience is that wonderful feeling of love generated when great music comes into our brains. It enables us to feel connection with others that also feel love through the joy of listening and knowing that others feel the same way. Music brings us to a better place.

My initial purpose of traveling to Turkey was for the World Premiere of my composition “Variations For Orchestra” in Adana, Turkey under the direction of Maestro Vladimir Lungu and the Cukurova State Symphony Orchestra. However, as the date approached for the trip, the purpose of my trip expanded in a natural way to include a series of master classes in composition in four Turkish cities: Istanbul, İzmir, Mersin, and Adana and at the leading Turkish universities and conservatories. Class participants included students of composition, theory and composition professors, performers, and observers from the community.

While all of this occurred, Turkey and the world found itself in a state of political turmoil. There is great unrest throughout the world. My message evolved from one of the presentation of my newest orchestral work to a much broader message of peace and love through the explanation of what makes great music “great” and how we can come together in peace through the joy of listening.

I thank the great people of Turkey and those that have welcomed me and embraced my music together with a message of love and peace throughout the world. I have returned to America with a renewed sense of dedication towards the development of contemporary music in a way that is accessible to a broad audience of listeners.

Composers over the course of the last 100 years have lost what was for centuries a larger audience, principally as a result of self-indulgent technical and compositional practices. The use of complex systems of pitch and rhythmic organization have done quite a bit of damage to musical output and the interaction of composers and the world.

Avrupa'ya yönelerek yeni eserlerimin performans olanaklarını araştırmak ve tüm bölgede yeni dostluklar kurmak için sabırsızlanıyorum.

ORKESTRA İÇİN VARYASYONLAR

Bu bestenin amacı ve yaşamımın önemli bir bölümünün misyonu klasik müziği daha geniş kitlelere ulaştırmak oldu. Kanımca, yaklaşık 100 yıl önce çağdaş müzik bestecilerinin çoğu kullandıkları teknikler ile başarılı bir şekilde dinleyicileri insanların duyumsayabilecekleri ve beğenecekleri seslerden giderek uzaklaştırmakta çok şey yapmışlardır. Genelde kendine dönük olan besteciler, sıkça kendileri ve meslekdaşları için beste yapmışlar; çoğu insanın dinleyip beğeneceği kapsamdan uzak olan atonalite ve diğer karmaşık teknikleri izleyerek dinleyicilerin kendi düzeylerine çıkmasında ısrarcı olmuşlardır.

Bartok, Hindemith, erken döneminde Stravinsky, Britten ve bir ölçüde Alban Berg ve birkaç besteci daha müzik dilini ve tonaliteyi geliştirerek dinleyicilere kolaylıkla ve keyifli bir şekilde ulaşabileceğini gördüler.

“*Variations For Orchestra*” geçen yıl bestelenmiş ve Dünya Promiyeri 4 Aralık 2015'te Adana / Türkiye'de Maestro *Vladimir Lungu*'nun yönettiği Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası tarafından seslendirilmiştir. Maestro Lungu ile aramızda Atlantik ötesinden, milli sınırları ve kültürel farklılıkları aşan bir dostluk oluşturduk. Bir kez daha, müzik dünyaya barış getirmekte ve bizleri daha iyi yerlere taşımaktadır. Bu yetenekli orkestra şefine minnettarım, aramızda yaşam boyu sürecek bir bağ oluştu.

Bu bestem ve bestelemekte olduğum diğerlerinde, 1918-1922 arasında çağdaş müziğin nasıl bestelendiğine bakıyor ve tonaliteyi kısmen araştırılmış olan yeni alanlara taşıyorum. Tonalite ölmemiştir; tonalite ile güzeli aramaya devam ederek keşfedilmeyi bekleyen seslerin oluşturulması konusunda yeni yöntemlerin bulunması için yapılacak çok şey var. Yukarıda belirttiğim gibi, bunu güncel projelerimde yapmaya devam ediyorum: “*The Cycle of the Earth - Dünyanın Dönemleri*” bir büyük bale ve “*Spoon River – Spoon Nehri*”, bir Opera/Oratoryo.

Stil, dönem veya müzik dilinden bağımsız olarak; kanımca büyük müzik, ancak Haydn'ın son döneminde ilk kez geliştirdiği; Bartok'a, Britten'e ve günümüz müziğine taşınmış olan kompozisyon tekniklerine sadık kalınarak başarılı olabilir. *Karol Rathaus'un* (1895-1954) müzik açısından varisi olan *Gabriel Fontrier* (Amerika'nın Nadia Boulanger'i), *Sol Berkowitz* ve *Leo Kraft* gibi 20. yüzyılın olağanüstü bestecileri ile çalışmak ayrıcalığımdır. Kendi müziğim ve dünya genelinde genç

In every single master class I was asked what my musical “system” is that I make use of to compose music. My answer was always the same; *learn the great art of musical composition and then over time, your musical language will emerge!* The tools of great music composition as we know it today, were developed by Haydn in his late works then carried through several hundred years to the music of the 21st century. Regardless of how one organizes pitches, the application of fundamental compositional techniques in the hands of skilled and talented composers will result in music that is accessible and enjoyable to the world, and bring us to a better place.

This year I hope to complete a new grand ballet, *The Cycle of the Earth* (which includes issues of global warming), an Opera/Oratorio called *Spoon River* (following in the tradition of Stravinsky's *Oedipus Rex*) and numerous chamber works. I will turn to Europe for performance opportunities and look forward to the making new friends throughout the region.

ABOUT “VARIATIONS FOR ORCHESTRA”

The purpose of this composition and a significant part of my life's mission is to bring great classical music back to a wider audience. In my view, about 100 years ago many composers of contemporary music did much to successfully alienate audiences through the use of techniques that brought music further and further away from musical sounds that human beings are able to process and enjoy. Largely self-indulgent, composers often wrote for themselves and their peers, insisting that listeners rise to their standards as they pursued atonality and other complex techniques, many of which are beyond the scope of what we as humans can hear and appreciate. Some composers, like Bartok, Hindemith, early Stravinsky, Britten, to some extent Alban Berg, and a few others, saw that there are ways of expanding musical language and tonality while at the same time reaching out to audiences in a more accessible and enjoyable manner.

“*Variations For Orchestra*” was composed last year and its World Premiere took place on December 4, 2015 in Adana, Turkey by the Cukurova State Symphony Orchestra under the baton of Maestro *Vladimir Lungu*. Maestro Lungu and I have struck up a friendship from across the Atlantic Ocean and transcends national boundaries and cultural differences. Once again, music brings peace in the world and all of us to a better place. I am ever so grateful to this talented conductor and a new lifelong bond has formed.

In this work and in others I am composing during this period, I am looking back to the way contemporary music was written at around 1918 to 1922, and then moving tonality forward into new

“Stil, dönem veya müzik dilinden bağımsız olarak; kanımca büyük müzik, ancak Haydn’in son döneminde ilk kez geliştirdiği; Bartok’a, Britten’e ve günümüz müziğine taşınmış olan kompozisyon tekniklerine sadık kalınarak başarılı olabilir.”

veya yetişkin bestecileri eğitirken bu Avrupa geleneklerini sürdürmekteyim.

1975’te *Harpisichord İçin Beş Parça* adında, küçük parçalardan oluşan, Barok Dönemini anımsatan bir suit besteledim. Bu çalışma, icracıların ve daha geniş bir dinleyici topluluğunun ilgi kurabileceği, daha bağlayıcı ve ulaşılabilir bir müzik diline doğru ilk adımlardı. Müzik dili gayet doğal ve akıcı olduğu için bu suite emprovizasyonlar mümkündür.

Sütteki ikinci parça bir “Air”, aslında bir *Sarabande*; $\frac{3}{4}$ zamanlı bir Fransız dans parçası. Air, Bach’ın *Goldberg Varyasyonları* ile aynı yapıda - tekrarlanan bir “A” bölümü ve yine tekrarlanan bir “B” bölümü var.

Bu yıl bu Sarabande üzerine bir orkestral varyasyonlar seti bestelemeye ve Bach’ın Büyük Goldberg Varyasyonları’na (kendi Air’inde 33 varyasyon) saygı sunmaya karar verdim.

Esasında bestecilerin “varyasyonlar” olarak adlandırdıkları iki çeşit parça vardır. Basit tarifle birincisi ilgi çekecek bir şekilde başlar, varyasyonların havasına uygun şekilde; ağırlaşarak veya hareketlenerek, majörden minöre dönerek veya benzeri besteci oyunlarıyla ilginç müziğin karakteri değiştirilerek devam eder. Örneğin Brahms/Paganini Varyasyonları’nda olduğu gibi.

Ancak, varyasyonun farklı ve nadiren uygulanan bir diğer türü daha vardır (son 100 senede varyasyon besteleyen çok az sayıda besteci vardır). Bu ikinci türde besteci parçanın kendini değil, altındaki müzik yapısını değiştirir (akorlar ve ses önde gelir). Bach bunu Goldberg Varyasyonları’nda, 33 varyasyonun ruh halini, stilini, ritmini, ölçüsünü değiştirerek ve alttaki müzikal yapının çevresinde zengin ve ustalıkla bir kontrapuntal yazımla gerçekleştirmiştir.

Bach’ın “Air”i sağ elde tek bir melodik dizek ve bir de bas

areas only partially explored. Tonality is not dead; there is much to do in its continued exploration for beauty and new ways to organize sounds that remain to be discovered. As I stated above, I continue to do this in my current projects; a grand ballet, “*The Cycle of the Earth*”, and “*Spoon River*”, an Opera/Oratorio. Great music, regardless of style or period or musical language, can only in my view be successful with adherence to the compositional techniques first developed by late Haydn and carried forward all the way through to Bartok, Britten, and the music of our time. I have had the privilege of studying with extraordinary 20th century composers that were musical descendants of the late *Karol Rathaus* (1895-1954), including *Gabriel Fontrier* (America’s *Nadia Boulanger*), *Sol Berkowitz*, and *Leo Kraft*. It is these great European traditions I carry on in my music and to the teachings of other composers, both young and mature throughout the world.

In 1975, I composed a suite of short pieces called *Five Pieces for Harpsichord* in a style reminiscent of music from the Baroque Era. This work took the first few steps in the direction of a more cohesive and accessible musical language that performers and a wider audience could relate to. Improvisations are possible in this suite because the musical language is quite natural and fluid.

The second piece in the suite is an “Air”, essentially a *Sarabande*, a French dance piece in time. The Air in the suite has the precise structure of Bach’s Goldberg Variations - an “A” section, which is repeated, and a “B” section, also repeated.

This year, I decided to compose a set of orchestral variations on this Sarabande, and to pay homage to Bach’s great Goldberg Variations, a set of 33 variations on his own Air.

There are essentially two types of pieces that composers call “Variations”. The first type begins with a catchy tune, simply stated, then followed by a series of pieces that vary the “mood” of the variations, playing a slower or faster version, changing from major to minor; and other composer “tricks” to vary the character of the catchy tune. Think of the Brahms/Paganini Variations as an example.

However, there is another type of variation, a far different type, and rarely utilized (in fact few composers have written variations of any kind over the last 100 years). In this second type of variation, a composer varies the underlying musical structure of the tune (the chords and voice leading), not the tune itself. Bach does this in his Goldberg Variations, a set of 33 variations that follow, changing mood, style, rhythm, meter; and add a wealth of masterful contrapuntal writing on around the underlying musical structure.

Bach’s “Air” consists of a single melodic line in the right hand, and a bass line. There are no chords. However, two hundred years ago, Western music consisted of a fully developed musical language; the

dizeğinden oluşmaktadır. Akorlar yoktur. Ancak ikiyüz yıl önce Batı müziği tümüyle gelişmiş bir müzik dilinden oluşuyordu; akorlar ifade ediliyor ve müzik eğitimi almış veya almamış olsun, dinleyiciler tarafından doğal olarak dinleniyordu.

Yine her iki elde - sağ el ve sol el partisini, (melodi ve bas partis) tek hatta bestelediğim "Air" üzerine olası bir takım varyasyonlar üzerine düşünmeye başladığımda Bach'ın ki gibi bir başlangıç noktam olmadığını farkettim. Belirgin ve genelgeçer bir armonik yapı yoktu. Bir armonik dile bağlı, bir takım varyasyonları takip edebilecek belirli bir yol haritası olmadan akılda kolayca kalan melodiyi kaldırarak bas dizeği bırakmadım. Armonik dil son 100 yıldan fazla dönemde o kadar köklü değişikliklere uğradı ki, bu parça için ortalama dinleyicilere "doğal" gelebilecek yeni bir dil yaratmam ve sonrasında melodiyi çıkararak müzikal varyasyonlar bestelemem gerekiyordu. Böylece üzerinde çalışabileceğim - Bach'ın başlangıç noktası gibi, ama farklı bir yapı elde edebilecektim.

Ancak, daha geniş bir dinleyici kitlesinin klasik müziğe ilgisini çekebilmek için yeni dildeki varyasyonların kolay takip edilebilecek bir öykü rotasının olmasını dinleyicilerin takdir edebileceğini düşündüm. Bu nedenle "vefat etmiş" yaklaşık 20 besteciye davet gönderdim ve bu iyi bilinen ustalardan kendi tarzlarında ama 21. yüzyıl için bir varyasyon bestelemelerini istedim. Her müteveffa besteci tümüyle armonize temayı alacaktı.

Sonuç bu yeni lisandaki armonize temadan oluşan; ardından (altısı saygın "konuklar" ve sonuncusu ev sahibi benim olan) yedi varyasyonun ve finalin geldiği "Orkestra İçin Bestecilerin Varyasyonları" oldu. "Konuk" besteciler Paul Hindemith, Johannes Brahms, Aaron Copland, Maurice Ravel, Richard Wagner ve Bela Bartok'tur.

Beethoven'i bir varyasyon "bestelemesi" için davet ettim. Diğer "önemsiz" bestecilerle aynı kefeye konamayacağını belirterek kararlı bir şekilde teklifime karşı çıktı. Kendisi olsa olsa finali besteleyebilirdi. Ve, öyle de oldu, 7. Senfoni'nin birinci bölümüne benzer bir müzikle başlayarak, arkadaşı Mozart'ı Sihirli Flüt Üvertürü havasında bir füg bestelemeye davet ettik. Beklendiği gibi Herr Beethoven Mozart'ı yana itekleyerek kontrolü kendisi aldı. Beethoven finali sadece Beethoven'in yapabileceği dur durak bilmeyen bir gayret ve tantanalı bir büyük bitişle tamamladı.

Beethoven'in "Final"i, bu eserin prömiyerinin yapıldığı Adanalı müzikseverlere bir saygı ifadesi olarak kısa bir "ala Turca" parça içeriyordu.

chords were implied and heard naturally by listeners, whether musically trained or not.

As I began to think through the possible composition of a set of variations to the Air that I had composed, also with a single line in each hand (melody and bass line), I realized that I did not have a starting point equal to Bach's. There was no implied and universally "heard" harmonic structure. I could not remove the catchy tune and leave a bass line if listeners were without a road map, a harmonic language to latch onto, and then be able to follow through a set of variations. The harmonic language of music changed so radically over the last 100 plus years that I needed to create a language for this piece that sounded "natural" to the average listener, and then strip off the melody and begin composing this type of musical variations. I would then have a starting point, similar to Bach's starting point - different music, but a structure to work with.

However, in order to capture the interest of a wider audience for classical music, it occurred to me that listeners might appreciate it if there were an easy to follow story line to further support the variations with a new language. I therefore sent out invitations to some 20 "deceased" composers, and asked these well known composers to each compose a variation in their style of music, but in the 21st century. Each deceased composer would receive the fully harmonized theme.

The result is a "Composers' Variations For Orchestra", which consists of a harmonized theme in this new musical language, followed by seven variations (six by the honored "guests" and the last by "me", the host), and a finale. The composers of the other variations are Paul Hindemith, Johannes Brahms, Aaron Copland, Maurice Ravel, Richard Wagner, and Bela Bartok.

I invited Beethoven to "compose" a variation. Beethoven steadfastly refused, declaring that he would not mix with other "lesser composers" and write a variation; **he would only compose the finale!** So, he did, with music reminiscent of his Seventh Symphony first movement to begin, and then invited his friend Mozart to compose the fugue with ideas from the Overture to The Magic Flute. As one would expect, Herr Beethoven took control from Mozart and pushed him to the side. Beethoven finished the finale with typical relentless drive and fanfare for a big ending, and in a way that only Beethoven could accomplish.

The Beethoven "Finale" includes a brief section of "ala Turca" music in honor of the people of Adana, Turkey, the place of the premiere of this work.